

خودکشیے نوین

خلیل الرحمن خباب

ویراست دوم

خودکشی نوین

خادم الاسلام
خليل الرحمن خباب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عنوان ❖	:	خودکشی نوین
نویسنده ❖	:	خلیل الرحمن خباب
ویراست ❖	:	دوم
تاریخ انتشار ❖	:	تابستان ۱۴۰۲

ایجاد هر نوع تغییر بدون اجازه نویسنده،
مجاز نمی باشد و خیانت محسوب می گردد!

ارتباط با نویسنده:

وبلاگ: Khademulislam.blog.ir

تلگرام: [@Khademulislam](https://t.me/Khademulislam)

واتساپ و ایمو: [+93702837300](https://wa.me/93702837300)

لینک های مفید اسلامی:

کتابخانه قلم: [@Qalamlr](https://t.me/Qalamlr)

تلگرام مرکز هدایت؛ رد اسلام ستیزان: [@Hedayat1442](https://t.me/Hedayat1442)

تلگرام کتابخانه آراء: [@iqraaLib](https://t.me/iqraaLib)

تلگرام دارالافتاء مجازی اهل سنت: [@Canale_pasokh](https://t.me/Canale_pasokh)

تماس گرفت.

از پشت موبایل گریه می کرد.

چنان گریه‌ای که تاب و توان را از انسان می گرفت.
خواستم صبر کنم و منتظر باشم تا گریه‌اش تمام شود،
اما نشد.

نتوانستم طاقت بیاورم.

گفتم: عزیزم چه شده؟

مشکلت چیست؟

چرا این همه گریه می کنی؟

گریه‌اش تمام شد و با صدای پر از غم و اندوه شروع کرد:

جسمم ضعیف شده.

دستم‌هایم می لرزد.

زندگی برایم جهنم شده.

چشمانم به شدت ضعیف شده.

گوش‌هایم هم دچار مشکل شده.
کمرم چنان درد می‌کند که نمی‌توانم درست حرکت کنم.
از اجتماع فراری شدم.
چهره‌ام دگرگون شده.
بدنم پر از زخم‌های ناشناخته است.
غم بزرگی در دلم وجود دارد، نمی‌توانم درست لبخند
بزنم و قلبم هیچ آرامشی ندارد.
نماز که می‌خوانم، همیشه اشتباه می‌کنم.
حتی اسامی بسیاری از دوستانم را فراموش کرده‌ام.
پدر، مادر، برادر، خواهر، دوست و... برایم هیچ معنا و
ارزشی ندارند.

نمی‌دانم با این همه غم و مشکل چه کار کنم.
گاهی آن‌قدر از خودم متنفر می‌شوم که دلم می‌خواهد
خودم را بکشم؛ اما خودکشی هم از خود جرأت و
می‌خواهد که من ندارم.

به گوشه‌ای می‌نشینم تا از چشمانم قطره‌اشکی جاری شود و به درگاه الهی توبه کنم، ولی هیچ اشکی نمی‌آید. اما برخی اوقات -مثل الآن- به طور عادی اشکانم جاری می‌شود؛ روزها گریه می‌کنم، ولی مشکلاتم هم‌چنان باقی است.

پرسیدم: چرا، چه شده؟

در جوابم گفتم: من به خودارضایی عادت کرده‌ام. در ابتدا خیلی کم انجام می‌دادم؛ اما بعدها برایم عادت شد و نمی‌توانم خودم را کنترل کنم. من هنوز جوانم که این همه مشکلات و بیماری‌ها عاید حالم گشته، وقتی پیر شوم چه خواهد شد.

گفتم: چرا ازدواج نمی‌کنی.

گفتم: مهریه را از کجا کنم؟

خودم انسان فقیری هستم؛ با این که چندان توانی ندارم، کار می‌کنم و درآمد آن خرج و خوراک خودم را کامل نمی‌کند، تا چه رسد که با این مهریه‌های سنگین امروزی، ازدواج کنم.

گفتم: روزه بگیر.

گفت: روزه؟!

چندین بار گرفتم، اما فقط ضعیف‌تر شدم؛ چون از طرف شب بازهم آن کارم [خودارضایی] را می‌کردم.

دوباره به گریه افتاد و گفت:

من چه کار کنم؟ آیا خدا مرا فراموش کرده است؟

این زندگی برایم هیچ معنا و مفهومی ندارد، باید چه کنم؟

گفتم: عزیزم الله متعال هیچ گاه انسان‌ها را فراموش نمی‌کند؛

اما انسان‌ها کارهایی انجام می‌دهند که به فراموشی سپرده

می‌شوند.

ناامید مباش! کسانی که سال‌ها به خدا شرک ورزیدند و در آخر توبه کردند، خداوند متعال نه تنها توبه آنها را پذیرفت؛ بلکه از جملهٔ محبوبان و مقربان درگاه خودش قرار داد.

او غفور و رحیم است.

غفار و حلیم است.

اوست که هدایت و راهنمایی می‌کند.

اوست که از توبه خوشش می‌آید.

اگر انسان‌ها گناه نمی‌کردند، آنها را از میان برداشته قومی را می‌آورد که گناه کنند و استغفار نمایند، تا الله متعال نیز آنها را ببخشد. (مفهوم حدیث شریف)

عزیزم!

به سوی خدا برگرد و توبه کن.

در دعاهایت از خداوند کمک بخواه.

فرائض را در وقتش با جماعت ادا کن و در نوافل پایبندی نما؛ زیرا نماز انسان‌ها را از فحشا و منکرات بازمی‌دارد.

همواره به ذکر پروردگار پرداز و بر پیامبر ﷺ درود بفرست و به تلاوت قرآن عظیم‌الشان پایبندی داشته باش.

در شبکه‌های اینترنتی زیاد پرسه‌زن و از دیدن فیلم‌ها و سریال‌های مبتذل، نگریستن به زنان لخت و عریان و گوش دادن به ساز و آوازهای شیطانی برحذر باش.

در تنهایی منشین و با علما و بزرگان دین مصاحبت و همراهی داشته باش.

به سخنان علما و بزرگان دین گوش فرا بده و بیش‌تر اوقات را به مطالعه سپری کن.

ان شاء الله مشکلات برطرف خواهد شد.

در اخیر فرمود:

برادر مؤمن و گرامی‌ام! به خاطر رضایت خدا به مردم خبر بده که از این گناه خطرناک و مهلک بپرهیزند، تا مانند من دچار چنین مشکلات ناگواری نگردند.

هم‌چنین از آنها بخواه که این بندهٔ عاصی را از دعا فراموش نمایند.

۱۲ سنبله / شهریور ۱۳۹۸

پس از چند سال، دوباره تماس گرفت.

- برادر! مرا شناختی؟

- نخیر!

- من فلانی هستم!

- شناختم، الله متعال حفظ تان کند! حال تان چطور است؟

- الحمد لله خوبم.

خدا را شکر با عمل کردن به توصیه‌های ارزشمند شما، توبه کردم و از این گناه مهلک دست کشیدم و ازدواج نمودم.

- ماشاءالله!

الله متعال به زندگی تان برکت دهد و مشکلات تان را برطرف نماید.

- آمین! الله متعال به شما جزای خیر دهد.

برادر گرامی!

متأسفانه به مشکل بسیار سختی مواجه شدم.

مدت‌ها از ازدواجم گذشت؛ اما صاحب فرزند نشدم.
بارها پیش دکتر رفتم، نتیجه‌ای نداد.
سرانجام مشخص شد که در اثر آن گناه زشت، قدرتم را
از دست داده‌ام و دیگر نمی‌توانم صاحب فرزند شوم.
لطفاً برایم دعا کنید!

- باشه حتماً برایت دعا می‌کنم؛ اما هیچ‌گاه ناامید مباش!

الله متعال آدم و حوا عَلَيْهِمَا السَّلَام را از خاک آفرید.

عیسی عَلَيْهِ السَّلَام را بدون پدر خلق نمود.

به ابراهیم و زکریا عَلَيْهِمَا السَّلَام در سن پیری فرزند داد.

پس مطمئن باش که اگر در تقدیرت نوشته باشد، حتماً
برایت فرزند می‌دهد و اگر نداد، پاداشش را برای آخرت
ذخیره می‌کند.

«انسان خوشبخت کسی است که

از سرنوشت دیگران عبرت می‌گیرد.»

حکم خودارضایی در اسلام:

با وجود اینکه در مورد مسایل و احکام دینی و محرمات و منکرات غیرشرعی هیچ امری نمانده مگر اینکه پیامبر ﷺ در مورد آن توضیح داده و سخن گفته‌اند؛ اما در مورد خودارضایی چیزی نگفته و سکوت نموده‌اند، در حالی که این کار یکی از بیماری‌ها و ویروس‌های کشنده‌ای است که امروزه در بین مردم، خصوصا در بین جوانان شیوع پیدا کرده و در عصرهای پیشین هم وجود داشته است.

این تصور و گمان هم اشتباه است که بگوییم آن حضرت ﷺ فراموش کردند که در مورد این موضوع سخن بگویند؛ چون دعوت و نجات مردم از گناهان، معاصی و کارهای ناروایی که در زندگی و جان و مال انسان‌ها صدمه وارد می‌کند، مهم‌ترین وظیفهٔ ایشان بود.

پس نمی‌توان گفت که ایشان فراموش کردند در مورد چنین عمل زیان‌باری سخن بگویند.

پس چرا ایشان در این مورد سکوت کردند و چیزی نگفتند؟

شاید به خاطر مهربانی و ترحم ایشان به ضعف مردم و نیازهای فطری آنها باشد؛ چون اگر آن حضرت ﷺ در این مورد سخنی می گفتند و حکمی صادر می کردند یا وعید شدیدی بیان می نمودند، بسیاری از مردم بدبخت می شدند. آن حضرت ﷺ به خاطر شفقت و مهربانی به امت، از سؤال کردن زیاد نهی کرده فرمودند:

«مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ، فَاجْتَنِبُوهُ وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ، وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ»^۱.

«آنچه که شما را از آن بازداشته‌ام، از آن پرهیزید و آنچه که به آن دستور داده‌ام را به اندازه توان تان انجام دهید.

۱. صحیح مسلم (۱۳۳۷).

همانا پیشینیان شما را سؤال‌های زیاد و اختلاف‌شان با پیامبران‌شان هلاک ساخت.»

پس حکم خودارضایی از نظر اسلام چیست؟
 برای دانستن این موضوع، لازم است مروری به آیات قرآن کریم، احادیث گهربار رسول‌الله ﷺ و سخنان بزرگان دین داشته باشیم:

☉ الله متعال در سوره مؤمنون از انسان‌های رستگار یاد می‌کند و در ادامه می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۵) إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۶) فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۷)﴾

«و آن‌ها که شرمگاه‌های خود را [از آلوده شدن به بی‌عفتی] حفظ می‌کنند (۵) مگر بر همسران‌شان یا کنیزان‌شان. بی‌گمان اینان [سزاوار] نکوهش نیستند. (۶) پس هر کس [راهی] فراتر از این بجوید، اینانند که تجاوز کارند! (۷)».

☉ و در سوره معارج می فرماید:

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۲۹) إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۳۰) فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۳۱)﴾

«و آنها که شرمگاه‌های‌شان را نگاه می‌دارند (۲۹) جز با همسران و کنیزان‌شان که در [این صورت] سرزنش ناپذیرند! (۳۰) و هر کس جز این‌ها را بخواهد، متجاوز است! (۳۱)».

حافظ ابن کثیر رحمته الله در تفسیر آیات سوره مؤمنون می‌فرماید: «یعنی کسانی‌اند که شرمگاه‌های خود را از حرام حفظ کرده‌اند و به آنچه که خداوند نهی فرموده مانند زنا و لواطت، خود را نمی‌آلایند. تنها به همسران‌شان که الله متعال برای‌شان حلال گردانیده یا کنیزان‌شان که اسیر گرفته‌اند، نزدیک می‌شوند و کسانی هستند که تنها به آنچه که خداوند برای‌شان حلال گردانیده، نزدیک می‌شوند. پس هیچ ملامت و گناهی بر آنها نیست؛ از همین رو الله

متعال فرموده است: ﴿فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ (۶) فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ

ذَلِكَ ﴿﴾ «در بهره‌گیری از آنان ملامت نمی‌شوند (۶) و

کسانی که غیر از این طریق را طلب کنند؛ یعنی غیر از

همسران و کنیزان، ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ (۷) «آنها

تجاوزگرند؛ یعنی درگذرندگان [از حدود الهی هستند].

امام شافعی رحمته الله و هم‌نظران ایشان، از این آیه به حرمت

خودارضایی استدلال گرفته‌اند که الله متعال می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ﴾ (۵) إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُهُمْ ﴿﴾

می‌فرمایند: «این کار [خودارضایی] از این دو قسم

[نزدیکی به همسر و کنیز] خارج است.»

همچنین از این حدیث استناد گرفته‌اند که امام حسن بن

عرفه رحمته الله^۱ با سند خود از انس بن مالک رضی الله عنه روایت کرده

که پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند:

۱. جزء ابن عرفه، حسن بن عرفه عبدي (۴۱) + شعب الإیمان، بیهقی (۵۰۸۷).

«سَبَعَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَا يَجْمَعُهُمْ مَعَ الْعَالَمِينَ، وَيُدْخِلُهُمُ النَّارَ أَوَّلَ الدَّاخِلِينَ إِلَّا أَنْ يَتُوبُوا وَمَنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ: النَّائِحُ يَدِهِ، وَالْفَاعِلُ وَالْمَفْعُولُ بِهِ، وَمُدْمِنُ الْخُمْرِ، وَالضَّارِبُ وَالِدِيهِ حَتَّى يَسْتَعْيِثَا، وَالْمُؤَذَى جِيرَانُهُ حَتَّى يَلْعَنُوهُ، وَالنَّائِحُ حَلِيلَةَ جَارِهِ».

«هفت گروه‌اند که الله متعال در روز قیامت [با نگاه رحمت] به آنها نمی‌نگرد و آنها را پاک نمی‌دارد و در جمع مخلوقات قرار نمی‌دهد و نخستین کسانی هستند که وارد آتش [جهنم] می‌شوند، مگر اینکه توبه کنند و کسی که توبه کند، خداوند توبه‌اش را می‌پذیرد [و او را می‌بخشد]. آن هفت گروه عبارتند از]: ۱- کسی که با دست خود زنا می‌کند [خودارضایی]، ۲- فاعل [کسی که عمل لواط انجام می‌دهد]، ۳- مفعول [کسی که با او عمل لواط صورت می‌گیرد]، ۴- کسی که همیشه شراب می‌نوشد، ۵- کسی که پدر و مادرش را چنان می‌زند که ناله می‌کنند،

۶- کسی که همسایه‌اش را چنان اذیت می‌کند که آن‌ها نفرینش می‌کنند، ۷- کسی که بازن همسایه‌اش زنا می‌کند». این حدیث غریب است و در سندش کسی وجود دارد که به خاطر گم‌نامی‌اش شناخته نمی‌شود.^۱

● از ابن مسعود رضی الله عنه روایت شده که رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند:

«يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاءٌ».^۲

«ای گروه جوانان! هرکدام از شما که توانایی ازدواج را دارد، ازدواج کند و کسی که توانایی آن را ندارد، روزه بگیرد؛ زیرا روزه شهوت را کنترل می‌کند».

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه و آله برای نجات از شر شهوت و وسوس شیطانی، دو راه بیان کردند: یکی ازدواج و دومی روزه گرفتن.

^۱. تفسیر القرآن العظيم، ابن کثیر (۴۰۴/۵).

^۲. صحیح البخاری (۵۰۶۵).

پس اگر خودارضایی راه حل درست می‌بود و از لحاظ شرعی جواز می‌داشت، قطعاً ایشان بیان می‌کردند.

امام مالک رحمته الله هم از همین حدیث برای تحریم خودارضایی استدلال گرفته‌اند.^۱

امام ابن قیم رحمته الله می‌فرماید:

«از نظر من این کار جواز ندارد؛ چون رسول الله صلی الله علیه و آله جوانانی که توانایی ازدواج نداشته باشند را به روزه تشویق کردند و اگر راهکار دیگری می‌بود، قطعاً ذکر می‌کردند».^۲

☉ در صحیحین آمده است که صحابه رضی الله عنهم به خاطر نجات از شر شهوت، از رسول الله صلی الله علیه و آله اجازه خواستند که خود را اخته کنند؛ اما آن حضرت صلی الله علیه و آله اجازه ندادند و تشویق به ازدواج و صبر کردند.^۳

۱. فتح الباری شرح صحیح البخاری، ابن حجر عسقلانی (۲۹۳ / ۱۴) + عمدة القاری شرح صحیح البخاری، عینی (۱۸۳ / ۲۹).

۲. بدائع الفوائد، ابن قیم (۱۳۱ / ۵).

۳. صحیح البخاری (۵۰۷۳ - ۵۰۷۶) + صحیح مسلم (۱۴۰۴).

پس اگر خودارضایی راه حل شرعی و درستی می‌بود، قطعاً آن حضرت ﷺ به اصحاب‌شان دستور می‌دادند.

☀ همچنین همان‌گونه که در داستان پیشین خواندید و تجربه نیز ثابت کرده، این کار زیان‌های بزرگی در پی دارد و در دین مقدس اسلام هرآنچه که به انسان صدمه وارد کند و زیان و ضررش بیشتر از منفعتش باشد، نهی شده است.

الله متعال می‌فرماید:

﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵]

«خود را با دست خویش به هلاکت نیفکنید!».

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت شده که رسول‌الله ﷺ فرمودند:

«لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ»^۱.

«[در اسلام] زیان‌رساندن و زیان‌دیدن وجود ندارد.».

^۱. سنن ابن ماجه (۲۳۴۱) + مسند أحمد (۲۸۶۷)

همچنین الله متعال در مورد شراب و قمار می فرماید:

﴿سَأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا﴾ [البقرة: ۲۱۹]

«ای پیامبر! درباره شراب و قمار از تو می پرسند، بگو: در آنها گناه بزرگی است و منافی [از نظر مادی] برای مردم در بردارد؛ [ولی] گناه آنها از نفع شان بیشتر است».

☀ امام شوکانی رحمته الله علیه می فرماید:

«بدون شک در این کار، پستی، فرومایگی، سقوط نفس، از دست دادن نجابت و ضعف همت وجود دارد [، پس مناسب یک مسلمان نیست که آن را انجام دهد]».^۱

۱. الفتح الربانی من فتاوی الإمام الشوکانی (۷/ ۳۳۸۶).

راه نجات از این معضل خطرناک:

در داستان گذشته راه حل‌های زیادی بیان شد که بسیاری از جوانان با استفاده از آنها توانستند از شر این عادت زشت نجات یابند.

باز هم در این جا چند راهکار بسیار مهم را ذکر می‌کنیم: اولین و مهم‌ترین راه حل برای ترک بسیاری از عادت‌های زشت زندگی، عزم و ارادهٔ پولادین است؛ کسی که عزم خود را جزم کند و با تمام وجود بخواهد عادت‌های ترک کند یا از گناهی باز آید، موفق خواهد شد و الله متعال هم او را یاری خواهد کرد.

در داستان قبلی، آن جوان واقعا عزم خود را جزم کرده بود و می‌خواست با تمام وجود بازگردد که الله متعال کمکش کرد و موفق شد.

متأسفانه امروزه بسیاری از جوانانی که به این ویروس مبتلا شده‌اند و پیام می‌دهند، هدف‌شان بازگشت کامل و با

تمام وجود نیست؛ بلکه دنبال راه‌های فرار می‌گردند و می‌گویند: در چه حالاتی خودارضایی مشکل شرعی ندارد یا فلانی من جوان هستم و توانایی ازدواج را ندارم یا ازدواج کردم و از خانه دور هستم، آیا می‌توانم این کار را انجام دهم؟ و...

از همه این سخنان، بوی ناامیدی و ناتوانی به مشام می‌رسد و انسان احساس می‌کند که طرف مقابل قصد ندارد از این کار به طور کلی دست بردارد و به دنبال حيله‌ها و راه‌هایی می‌گردد که بتواند این کار انجام دهد و مرتکب گناهی هم نشود!

هم خدا و خرما!

یعنی هم دنبال رضایت خداست و هم نمی‌خواهد به خاطر خدا از هوا و خواهشات نفسانی‌اش و نافرمانی پروردگار دست بکشد!

متأسفانه این کارها از عادات زشت بنی‌اسرائیل است.

دومین راه حل، انجام کارهای نیک و پرداختن به عبادات بزرگی مانند نماز، روزه و... است.

کسی که به گناه خودارضایی یا هر گناه دیگری عادت کرده و نمی‌تواند از انجام آن دست بردارد و مانع خود شود، پس از هربار ارتکاب، باید فوراً غسل کرده دو رکعت نماز بگزارد و از اعماق وجود توبه کرده به سوی پروردگار بازگردد و از الله متعال درخواست کمک نماید؛ ان شاء الله به مرور زمان از شر آن نجات خواهد یافت.

ارتکاب گناه یک شکست است، پس این شکست را با انجام کارهای نیک و پایبندی به نماز، روزه، ذکر، دعا، استغفار، درود و... جبران نماییم و با دوری از پروردگار و ترک این اعمال نیک، دو بار شکست نخوریم و شیطان را خوشحال نسازیم!

به آیات و روایات ذیل توجه فرماید!

الله متعال می فرماید:

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنکبوت: ۴۵].

«بی گمان نماز [انسان را] از زشتی ها و گناهان بازمی دارد.»

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ

السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَىٰ لِلَّذِينَ كَرِهِينَ﴾ (۱۱۴) [هود: ۱۱۴].

«در دو طرف روز و اوایل شب، نماز را برپا دار؛ چرا که

حسنات و نیکی ها، سیئات و بدی ها [و آثار آنها را] از

بین می برند؛ این تذکری است برای کسانی که اهل تذکر

هستند!».

﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا

لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ

يَعْلَمُونَ (۱۳۵) أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ (۱۳۶)

[آل عمران: ۱۳۵-۱۳۶].

«و آنها که وقتی مرتکب عمل زشتی شوند یا به خود ستم کنند، به یاد خدا می‌افتند و برای گناهان خود، طلب آمرزش می‌کنند - و کیست جز خدا که گناهان را ببخشد؟ - و بر گناه، اصرار نمی‌ورزند، با اینکه می‌دانند. (۱۳۵) آنها پاداش‌شان آمرزش پروردگار و باغ‌هایی است که از زیر درختانش، نهرها جاری است؛ جاودانه در آن می‌مانند؛ چه نیکوست پاداش اهل عمل! (۱۳۶)».

از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که می‌گوید:

«مردی نزد رسول الله صلی الله علیه و آله آمد و گفت: فلانی تمام شب نماز می‌گزارد؛ اما وقتی که صبح شد، دزدی می‌کند! رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند:

«إِنَّهُ سَيَنْهَاهُ مَا تَقُولُ»؛ «به زودی نمازش او را از چیزی که می‌گویید، باز می‌دارد».^۱

۱. مسند أحمد (۹۷۷۸).

در برخی چاپ‌های مسند احمد، این حدیث با الفاظ «إِنَّهُ سَيَنْهَاهُ مَا يَقُولُ» آمده است.

از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت شده می گوید:

«مردی، زن نامحرمی را بوسیده بود، آن گاه [سراسیمه] به خدمت رسول الله صلی الله علیه و آله حاضر شد و ماجرا را تعریف کرد. الله متعال این آیه را نازل فرمود:

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ﴾ [هود: ۱۱۴].

«در دو طرف روز و اوایل شب، نماز را برپا دار؛ چرا که حسنات و نیکی ها، سیئات و بدی ها [و آثار آن ها را] از بین می برند.»

آن مرد گفت: یا رسول الله! آیا این تنها برای من است؟

آن حضرت صلی الله علیه و آله فرمودند: [نخیر؛ بلکه] برای همه امت است.^۱ از ابوبکر صدیق رضی الله عنه روایت شده که رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند:

«مَا مِنْ رَجُلٍ يُذِيبُ ذَنْبًا ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يَصَلِّي ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ لَهُ».^۲

۱. صحیح البخاری (۴۶۸۷، ۵۲۶) + صحیح مسلم (۲۷۶۳)، .

۲. سنن الترمذی (۳۰۰۶)، .

«هیچ کسی نیست که مرتکب گناهی شود، سپس برخیزد وضو بگیرد، نماز بخواند و از الله متعال طلب آمرزش کند، مگر اینکه الله متعال او را می‌بخشاید».

معادله‌ای بسیار ساده:

اگر نمی‌توانید گناهان را ترک کنید،

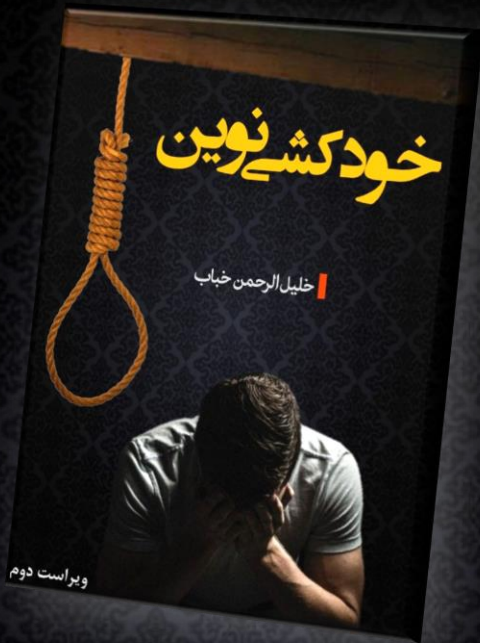
با انجام نیکی‌های زیاد، به مقابله با آنها بپردازید!

(دکتر ادهم شرقاوی)

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد

وعلی آله وصحبه أجمعین

ارتباط با نویسنده:

وبلاگ: Khademulislam.blog.ir

تلگرام: @Khademulislam

واتساپ و ایمو: +93702837300